

нових організаційно-правових форм управління і функціонування (ДПП), здатне зробити галузь більш привабливою у розрізі залучення інвестицій та створити більш сприятливі умови для переходу комунальних підприємств на самоокупність.

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ РЕАЛІЗАЦІЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ РЕФОРМУВАННЯ ЖКГ

С. І. ШТЕФАН, старший викладач кафедри економічної теорії Харківського національного університету міського господарства імені О. М. Бекетова, м. Харків

Житлово-комунальне господарство представляє одну з пріоритетних галузей. Вирішення проблем, пов'язаних із забезпеченням життєдіяльності регіону стоїть в числі першочергових завдань і потребує суттєвого реформування.

Значення реформ в системі ЖКГ визначається тим, що вони спрямовані на поліпшення загального добробуту населення, тобто є соціально-ефективними, результати господарської діяльності в цій сфері відповідають основним соціальним потребам і цілям, належать до першочергових інтересів. Соціальна ефективність виражає ступінь задоволення потреб суспільства, показує, наскільки господарська діяльність спрямована на саму людину, відповідає її потребам.

Реформа ЖКГ проводиться урядом з метою модернізації всього житлово-комунального господарства країни, або окремого регіону, а це передбачає не тільки матеріальних витрат, а й певного часового резерву. У ході її проведення необхідно враховувати особливості кожного регіону з ефективного використання ресурсів. Особлива увага приділяється реалізації поставлених завдань в містах-мегаполісах.

Так, мета програми реформування і розвитку житлово-комунального господарства Харківського регіону полягає у визначенні засад реалізації державної політики реформування ЖКГ, в підвищенні надійності та ефективності цієї сфери, а також – у задоволенні потреб населення в послугах, відповідають нормативам і національним стандартам. Здійснити все це планується шляхом державного регулювання діяльності монополістів на ринку послуг ЖКГ; розвитку конкуренції на цьому ринку; забезпечення беззбиткового функціонування підприємств ЖКГ; технічного переоснащення сфери; залучення інвестицій; участі громадськості у формуванні житлової політики та реформування ЖКГ.

Слід зазначити, що для досягнення поставленої мети необхідно вирішити ряд основних завдань та реалізувати заходи у наступних напрямках:

- розвиток державного регулювання діяльності природних монополій на ринку комунальних послуг;

- формування державної житлової політики, розвиток конкурентного середовища на ринку обслуговування житла;
- забезпечення беззбиткового функціонування підприємств житлово-комунального господарства;
- технічне переоснащення галузі ЖКГ, скорочення питомих показників використання енергетичних і матеріальних ресурсів;
- залучення громадськості до процесів формування житлової політики та реформування житлово-комунального господарства;
- залучення інвестицій, співробітництво з міжнародними фінансовими установами та донорськими організаціями.

Існуючі реалії відкидають спрощене розуміння рівнів і механізмів регулювання складного економічного механізму, динамічного за своєю природою. У контексті вирішення задач соціально-економічного розвитку країни все більшого значення набуває місцеве самоврядування. Найбільше питань з погляду підвищення ефективності господарювання на місцях викликає формування комунальної форми власності, крім іншого, ця необхідність зумовлена потребою запобігання надмірній концентрації управлінських ресурсів на державному рівні. Особливо гострим питанням залишається розподіл виробничих і невиробничих суб'єктів між власне державним і комунальним секторами економіки.

ПРАКТИЧНІ ПРОБЛЕМИ В ГАЛУЗІ ЖКГ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

І. І. КИЛИМНИК, канд. юрид. наук, доц., завідувач кафедри правового забезпечення господарської діяльності Харківського національного університету міського господарства імені О. М. Бекетова, м. Харків

Житлово-комунальне господарство України – одна з найбільших галузей економіки країни, яка має великий вплив на щоденне життя кожної людини та на ситуацію в країні загалом. За весь період незалежності України у галузі накопичуються невирішені проблеми, що дає підстави говорити про стан системної кризи, яка щодалі поглиблюється. Це загрожує безпеці життєдіяльності людей та національній безпеці країни.

Сьогодні житлово-комунальне господарство переживає значні труднощі. Збільшується кількість старого та аварійного житлового фонду, матеріально-технічна база житлово-комунального господарства вкрай зношена, обладнання застаріле та енергомістке. Фізичне та моральне старіння конструкцій і внутрішніх систем житлових будівель стало головною причиною зниження якості комунальних послуг, погіршення комфортності, надійності та безпечності умов проживання. Накопичено багато проблем, що ставлять під загрозу можливість його сталого функціонування. Відсутність системних перетворень у цій сфері, недосконалість нормативно-правової бази та непослідовність у прийнятті рішень не дозволило досягти бажаного результату щодо створення фінансово-спроможних та ефективно працюючих у ринкових